

721.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

U s t a w a

z dnia 11 sierpnia 1923 r.

zmieniająca niektóre przepisy karne, obowiązujące w województwach: poznańskim i pomorskiem oraz w górnośląskiej części województwa śląskiego.

Art. 1. Grzywny (jako środki karne, dyscyplinarne, porządkowe, sądowo- i administracyjno-egzekucyjne), nawiązki i wynagrodne, granice upoważnień organów władz administracyjnych do zagrażania grzywnami lub nakładania grzywien w drodze administracyjnej, tudzież granice upoważnień organów władzy dyscyplinarnej do nakładania grzywien w drodze dyscyplinarnej (porządkowej), zawarte w ustawach i rozporządzeniach, wydanych przed dniem 8 stycznia 1919 r. — podwyższa się dziesięć tysięcy razy w stosunku do kwoty pierwotnej.

Art. 2. W niemieckim kodeksie karnym z dnia 15 maja 1871 r. (Dz. Ustaw Rzeszy z r. 1876 str. 40) wprowadza się następujące zmiany:

1) Ustępy 2 i 3 § 1 otrzymują brzmienie następujące:

„Czyn, zagrożony osadzeniem w twierdzy do pięciu lat, więzieniem, albo grzywną powyżej miliona pięciuset tysięcy marek polskich, jest występkiem.

Czyn, zagrożony aresztem lub grzywną do miliona pięciuset tysięcy marek polskich, jest wykroczeniem”.

2) § 27 otrzymuje brzmienie następujące:

„Najniższy wymiar grzywny przy zbrodniach i występkach wynosi trzydzieści tysięcy marek pol-

skich, przy wykroczeniach dziesięć tysięcy marek polskich.

Przy wymiarze grzywny należy uwzględnić także stosunki gospodarcze skazanego”.

3) Po § 27 dodaje się jako § 27 a) postanowienia następujące:

„Jeżeli stosunki gospodarcze skazanego czynią prawdopodobnym, że skazany nie jest w stanie grzywny zaraz zapłacić sąd może w wyroku lub później określić mu stosowny czasokres do uiszczenia grzywny, albo dozwolić na spłacenie jej w określonych ratach. Jeżeli skazany spłata ratami nie uiszcza na czas, albo jeżeli jego stosunki gospodarcze ulegną istotnej zmianie, sąd może zezwolenie na spłacenie grzywny ratami odwołać. Przepisy § 494 ustawy o postępowaniu karnem stosuje się odpowiednio”.

4) W § 28 wprowadza się zmiany następujące:

a) W ustępie 1 dodaje się jako zdanie drugie postanowienie następujące:

„Usiłowania ściągnięcia grzywny można zaniechać, jeżeli przewiduje się z całą pewnością, że nie będzie można jej ściągnąć z majątku osoby skazanej”.

b) Ustęp 2 otrzymuje brzmienie następujące:

„Jeżeli za występki grozi grzywna wyłącznie albo na pierwszym miejscu, albo do wyboru obok aresztu, wówczas można grzywnę zamienić na areszt, o ile nałożona grzywna nie przekracza sześciu milionów marek polskich, a zastępująca ją kara na wolności sześciu tygodni.”

5) Ustęp 1 § 29 otrzymuje brzmienie następujące:

„W razie zamiany grzywny, nałożonej z powodu zbrodni lub występku, należy za równą jednodniowej karze na wolności uważać sumę od trzydziestu tysięcy do stu pięćdziesięciu tysięcy marek polskich, w razie zaś zamiany grzywny, nałożonej z powodu wykroczenia, sumę od dziesięciu tysięcy do stu pięćdziesięciu tysięcy marek polskich.”

6) Po § 29 dodaje się jako §§ 29a) i 29b) postanowienia następujące:

„§ 29a). Jeżeli za występki, wedle ustawy nie zagrożony grzywną lub zagrożony nią tylko obok kary na wolności, skazuje się na karę pozbawienia wolności poniżej trzech miesięcy, a cel kary ze względu na stosunki gospodarcze skazanego da się osiągnąć przez nałożenie grzywny, można karę pozbawienia wolności zamienić na grzywnę aż do wysokości dziesięciu milionów marek polskich i to niezależnie od zasady, wyrażonej w § 29.

W razie nieściągalności grzywny lub jej części wstępuje w jej miejsce orzeczona kara na wolności, względnie stosunkowa część jej.

§ 29 b). Za przestępstwo, popełnione z pobudek zysku, a niezagrożone grzywną, można obok kary pozbawienia wolności, przepisanej w ustawie, wymierzyć grzywnę aż do sześćdziesięciu milionów marek polskich.

W razie nieściągalności grzywny lub jej części stosuje się odpowiednio postanowienia § 28 oraz ustępu 2 § 29; najwyższy wymiar kary więzienia, wstępujący w miejsce nieściągalnej grzywny lub jej części, wynosi jednak trzy lata.

7) Liczby 4, 5 i 6 ustępu 1 § 70 otrzymują brzmienie następujące:

„4. osadzenie w twierdzy, albo więzienie od dwóch do pięciu lat, albo grzywnę poniżej sześćdziesięciu milionów marek polskich, w dziesięciu latach.

5. osadzenie w twierdzy, albo w więzieniu do dwóch lat lub grzywnę powyżej miliona pięciuset tysięcy do sześćdziesięciu milionów marek polskich, w pięciu latach.

6. areszt, albo grzywnę do miliona pięciuset tysięcy marek polskich, w dwóch latach”.

Art. 3. Ustęp 2 § 13 pruskiej ustawy o kradzieżach leśnych z dnia 15 kwietnia 1878 r. (Zb. Ust. str. 222) otrzymuje brzmienie następujące:

„Kwotę od dziesięciu tysięcy do pięćdziesięciu tysięcy marek polskich należy uważać za równą jednodniowej karze więzienia”.

Art. 4. W § 6 pruskiej ustawy o policji polnej i leśnej z dnia 1 kwietnia 1880 r. (Zb. Ust. str. 230) wstępuje w miejsce kwoty dotychczasowej — kwota stu tysięcy marek polskich.

Art. 5. W niemieckiej ustawie o ustroju sądownictwa z dnia 27 stycznia 1877 r. (Dz. Ust. Rzeszy str. 41) wstępują w miejsce kwot dotychczasowych:

1) w § 27 l. 2 kwota sześciu milionów marek polskich,

2) w § 27 l. 4, 5, 6 i 7 oraz w § 28 kwota miliona pięciuset tysięcy marek polskich.

Art. 6. Kwotę grzywny, którą mogą wymierzać mandatem karnym (§ 447 ustawy o postępowaniu karnym) sądy powiatowe (pokoju) — podwyższa się do wysokości miliona pięciuset tysięcy marek polskich; izby karne wymierzać mogą grzywny mandatem karnym bez ograniczenia co do wysokości.

Art. 7. W zdaniu 1 ustępu 3 § 1 pruskiej ustawy o wydawaniu policyjnych rozporządzeń karnych z powodu wykroczeń z dnia 23 kwietnia 1883 r. (Zb. Ust. str. 65) wstępuje w miejsce kwoty dotychczasowej — kwota trzystu tysięcy marek polskich.

Art. 8. Upoważnia się Radę Ministrów do wprowadzenia zmian w kwotach pieniężnych, określonych w niniejszej ustawie oraz w przepisach karnych, ogłoszonych po 8 stycznia 1919 r., choćby po wejściu w życie niniejszej ustawy—o ile przepisy szczególne takiego upoważnienia nie przyznają innej władzy; przepis art. 9 stosuje się odpowiednio.

Art. 9. Ustawa niniejsza wchodzi w życie w województwach: poznańskim i pomorskim po upływie 14 dni po dniu ogłoszenia, a w górnośląskiej części województwa śląskiego z dniem 1 listopada 1923 r., lecz nie stosuje się do przestępstw, popełnionych przed jej wejściem w życie.

Art. 10. Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Ministrom: Sprawiedliwości, Spraw Wewnętrznych i Skarbu.

Prezydent Rzeczypospolitej: *S. Wojciechowski*

Prezes Rady Ministrów: *Witos*

Minister Sprawiedliwości: *St. Nowodworski*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Kiernik*

Minister Skarbu: *H. Linde*